

benytte den som Betingelse for Valgberettigelsen. Jeg skal i denne Henseende blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at dette grunder sig i, at Næringsveiene paa Færøerne næsten alle drives i Fællesskab. Dette gjælder saaledes med Hensyn til Fiskeriet; det drives ikke saaledes, at hver Mand beholder, hvad han fanger, men naar man har fisset i Forening, bliver hele Udbyttet deelt; men enten Tienden nu tages forlods af hele Udbyttet, eller den tages af hver enkelt Fiskers Anpart i Udbyttet, forekommer mig ikke at kunne relevære Noget. Det Samme gjælder med Hensyn til Fuglefangsten; heller ikke den driver man saaledes, at en Mand gaaer hen og skyder Fugle; men ogsaa den drives i Fællesskab, og Tienden tages naturligvis af det hele Udbytte. Forsaa vidt dette skulde være Grunden til, at Udvalget har fraveget den Anskuelse, som meget stærkt blev forsvaret ved Sagens anden Behandling, kan jeg paa ingen Maade tiltræde det stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren: Jeg har atter tilladt mig at forelægge 3 Paragrapher til det høitærede Thing's Overveielse og i Genhold dertil stillet 3 Ændringsforslag til §§ 2, 3 og 4. Hvad angaaer det første Ændringsforslag til § 2, da blev det vedtaget ved den anden Behandling, at Provsten paa Derne ei skulde være Medlem af Lagthinget. Meningerne om denne Gjenstand være imidlertid meget deelte, og nogle af de ærede Talere, og i særdeleshed den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Nosenørn) yttrede, at naar Provsten skulde have med Kirkevæsenet at gjøre, hvilket Thinget senere vedtog, saa var det aldeles fornødent, at han ogsaa sit Sæde i Lagthinget. Da nu dertil kommer, at hans Udelukkelse er en Afvigelse fra de almindelige Forskrifter for Amtsraadenes Dannelselse, der endnu bestaae i Kongeriget, saa forekommer det mig, at der af disse Grunde kunde være Anledning for Thinget til at vende tilbage til Lovudkastet hvad dette Punkt angaaer. Vigtigere ere imidlertid de Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til §§ 3 og 4, ikke fra det egentlige Realitetsstandpunkt; thi det blev erkjendt under Forhandlingerne sidst, at den Censur, som var opstillet i Udfas-

stet, naar der tillige toges Hensyn til den almindeligt udbredte Besiddelse af Jord paa Færøerne, ikke medførte nogen betydelig Indskrænkning, medens paa den anden Side den Afgift, som her paalagdes, maaskee endog i visse Tilfælde var ringere end den Afgift, som forudsattes efter det fra Udvalget fremkomne Forslag; men det, som er Hovedspørgsmaalet i denne Sag, det er, om man skal optage et nyt Princip for den communale Valgret og Valgbarhed i Anledning af denne enkelte foresiggende Lov, førend Communalloven i sin Almindelighed foreligger, og det blev navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) bemærket, at det var ikke den praktiske Betydning af Forskrifter, det her kom an paa, det var Principet; men Regjeringen anseer det yderst betænkeligt, om man ved en saadan Lov i et ganske enkelt Tilfælde vilde inklude sig paa en Afgjørelse af selve Principet for den communale Valgret og Valgbarhed i Almindelighed, at der skulde udkomme en Lov, som kunde præjudicere disse høit vigtige Spørgsmaal, som Regjeringen, naturligvis efter den nyeste Overveielse ved forelæggelse af en Communallov, vil bringe under Forhandling med Thingene. De Regler, som ere foreslaaede fra Regjeringens Side, præjudicere ikke, fordi de holde sig til det Bestaaende, og det kunde ikke falde Regjeringen ind, at man herved skulde ville præjudicere Forandringer og andre Principer, som kunne ventes at ville fremkomme i den nye Communallov. Det, at man vælger et nyt Princip, bringer det til Anvendelse i den enkelte Lov, det er det, som præjudicerer.

Lehmann: Jeg skal dog tillade mig at tilbagefalde i Thingets Grundring, at efter de Forhandlinger, som fandt Sted ved Sagens anden Behandling, ligger det Præjudiceerlige deri, at Comiteen har troet at burde anvende de Principer for Valgret og Valgbarhed, som ere nedlagte i Grundloven, fremfor dem, som findes i de gamle Standeranordninger. Jeg hører ikke til dem, som have større Kjærlighed for status quo ante end for Grundloven, og jeg mener, at det i denne udtalte Princip er en meget stærkere og meget rigtigere Analogi og Veiledning, end hvad der in-